

СХІД ТА ЗАХІД РАЗОМ

Підписний індекс: 60192

Контент видання «Схід та Захід разом» допомагає розібратися у складних питаннях та пояснює суспільно важливі речі простими словами, через призму життя конкретних людей. ЗМІ досліджує і висвітлює теми, які об'єднують громадян, як зі Сходу так і з Заходу України.

В ЄДНОСТІ — СИЛА!

БУДУЩЕ, КОТОРОЕ СТРОИМ УЖЕ СЕГОДНЯ

Утро. Центр современного искусства М 17 в Киеве. Кроме охранника и меня здесь никого нет. Верю, что причина этому – не отсутствие внимания к выставке, а банально неправильно выбранное мною время прийти сюда. Ведь то, что я увидела здесь – прекрасно. Это именно то, что можно назвать искусством в его высшем проявлении.

стр.2

ЗАПРЕТ НА «БАНДЕРИЗМ»

Во время войны с Россией за независимость Украины, закон, признающий террористами тех, кто отстаивал эту независимость в 1940-хх г., расценивается как удар в спину. Понадобится очень много политической мудрости, чтобы выйти из сегодняшнего конфликта с Польшей и не потерять стратегически важного партнера и союзника. Ведь Украина во многом зависит от позиции своего ближайшего западного соседа в ключевых для национальной безопасности вопросах – сближении с НАТО, углублении отношений с ЕС, сохранении режима антироссийских санкций.

стр.3

А ХТО ПОДУМАЄ ПРО МАТЕРІВ?!

Щодня ми чуємо суху статистику втрат на війні і вже навіть звикли до неї. Найхоробріші сини та доньки віддають свої життя за наш мир та спокій. Але чи задумували ви про тих, хто виховував цих відважних людей? Чи думали, як воно – отримати звістку про загибель своєї дитини? Більшість із нас навіть уявити не може, наскільки складно прийняти те, чого боїшся найбільше у житті. Ми зовсім не знаємо, що переживають матері, які залишилися один на один зі своїм горем. Адже часто вони дійсно залишаються одні-однісінки у цьому світі. І ні держава, ні суспільство ніяк не намагаються дійсно полегшити їхнє життя.

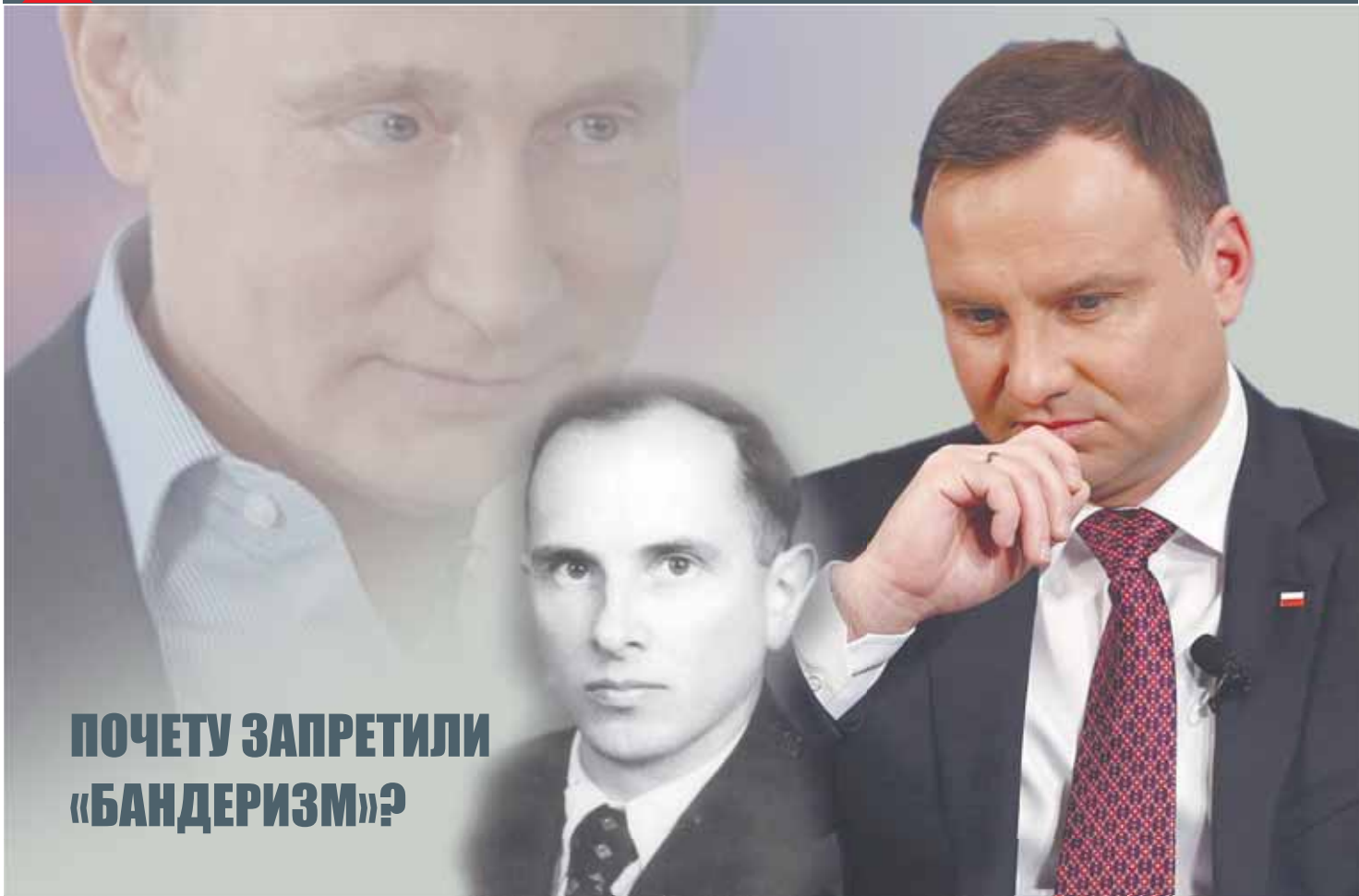
стр.4

ПОКА МЫ САМИ НЕ ЗАКОНЧИМ ВОЙНУ, ОНА НЕ ЗАКОНЧИТСЯ

До войны доброволец батальона «Донбасс» с позывным «Якут» жил в Запорожье и занимался своим бизнесом. Когда началась революция, он даже подумать не мог, что через несколько месяцев будет с оружием в руках защищать свою страну от врага. Но судьба – дама непредсказуемая. Никогда не знаешь, что будет с тобой завтра. О том, что стало главной причиной, по которой «Якут» вступил в батальон «Донбасс», и почему он до сих пор не может пройтись по обычному школьному двору в Попасной, читайте в интервью с добровольцем.

стр.6

ПОЧЕТУ ЗАПРЕТИЛИ «БАНДЕРИЗМ»?

ДАЙДЖЕСТ

27 ГРУДНЯ-26 СІЧНЯ

Збільшення адресної допомоги для внутрішньо переміщених осіб, збір коштів задля гуманітарної допомоги Донбасу, підвищення цін на газ для населення та відповідальність за відсутність вакцинації. Найцікавіші новини січня та лютого, які ви могли пропустити.

Соціум

Кабмін збільшив розмір адресних виплат для переселенців

21 січня

Міністерство соціальної політики повідомило, що соціальний захист внутрішньо переміщених осіб в Україні посилюється.

Кабмін узгодив підвищення щомісячної адресної допомоги. Таким чином розмір щомісячних виплат для пенсіонерів і дітей збільшується з 884 грн до 1000 грн. Максимальна сума виплат для родини збільшиться з 2400 до 3000 грн, а для багатодітної родини – до 5000 грн.

Новий розмір виплат почне нараховуватись з 20 січня 2018р, коли ця постанова набуде чинності.

Соціальна підтримка осіб, звільнених з полону

1 лютого

Уряд прийняв рішення про надання одноразової грошової допомоги особам, звільненим з полону 27 грудня 2017 р. та 24 січня 2018 р., у розмірі 100 тис. гривень.

Постановою передбачено затвердження Порядку виплати зазначеної грошової допомоги, забезпечення організації надання необхідної медичної допомоги особам, яких звільнено з полону, та членам їх сімей. Надання допомоги у забезпеченні житлом осіб, яких звільнено з полону, із числа внутрішньо переміщених осіб за

місцем перебування на обліку, а також надання соціальної та психологічної допомоги і реабілітації особам, яких звільнено з полону.

У службі зайнятості розповіли, хто заробляє в Україні найменше

24 січня

Валерій Ярошенко в.о. голови Державної служби зайнятості заявив, що найнижчі зарплати в Україні і медсестер, лікарів та у вихователів.

За його словами, найвища зарплата - в Києві - середня 11 тисяч 643 гривні, потім йдуть Київська, Дніпропетровська, Запорізька та Полтавська області - в середньому 7 тисяч 400 гривень.

Ярошенко зазначив, що за минулий рік, після Одеської та Миколаївської області, до 6 тисяч 700 гривень середня заробітна плата зросла і в Закарпатській області.

В Україні перевіряють всіх, хто отримав громадянство за роки незалежності

27 січня

Державна міграційна служба почала перевірку всіх осіб, які отримали українське громадянство за роки незалежності країни, про що повідомив керівник ДМС Максим Соколюк.

За його словами, зафіксовані випадки, що суди приймають рішення про проживання в Україні на підставі фейк-довідки про проживання в Україні до 1991 року, виданої посадовими осо-

бами міграційної служби, яка дає підставу для незаконного отримання іноземцями українського громадянства.

У свою чергу міністр внутрішніх справ Арсен Аваков зазначив, що такі випадки є неприпустимими.

Донбас

У Литві зібрали майже 83 тисячі євро на допомогу Донбасу

15 січня

У Литві на національному телеканалі "LRT" у благодійному марафоні зібрали 82,7 тисяч євро на гуманітарну допомогу жителям Донбасу.

Благодійний телемарафон "Разом до перемоги" організували міжнародна волонтерська організація "Blue/Yellow" і Литовське національне радіо та телебачення. Участь у заході, зокрема, взяли українські військові та волонтери з Донбасу.

Як відомо, раніше литовське Міністерство закордонних справ виділило 50 тисяч євро на гуманітарну допомогу Україні.

Київ обмінявся з бойовиками новими списками заручників

18 січня

Представники України та окремих районів Донецької та Луганської областей здійснили обмін списками утримуваних осіб.

Про це написала на своїй сторінці у Facebook прес-секретар українського представника в Тристоронній контактній групі з врегулювання ситуації на Донбасі Леоніда Кучми Дарка Оліфер.

Оліфер зазначила, що звільнення заручників є основним напрямком роботи гуманітарної підгрупи. Цього року сторони вже обмінялися списками утримуваних осіб, а наступне таке звільнення має відбутись в найкоротші терміни.

Звільнені з полону уболівальники отримали роботу від ФФУ

20 січня

Президент Федерації футболу

Україні Андрій Павелко запропонував роботу звільненим з полону уболівальникам луганської "Зорі" Владиславу Овчаренку та Артему Ахмерову.

«Щоб допомогти патріотам Андрій Павелко запропонував їм працевлаштування у Федерації футболу України, а саме роботу з уболівальниками та координацію соціальних програм ФФУ для дітей-переселенців і підтримки воїнів АТО», - повідомив Павелко.

Павелко також запросив звільнених ультрас на фінал Ліги чемпіонів УЄФА 26 травня і на всі матчі цього року за участі національної збірної України.

Міжнародна співпраця

США надасть Україні «Джевеліни»

17 січня

У 2018 році у чотири рази збільшиться кількість протитанкового озброєння в оборонному замовленні України, а Сполучені Штати нададуть Україні протитанкові ракетні комплекси «Джевеліни».

«Внаслідок копії роботи нашої команди ми сьогодні маємо позитивну новину, що протитанкові комплекси «Джевеліни» нам будуть поставлені в якості оборонного озброєння за рахунок фінансування Сполучених Штатів Америки» - зазначив президент України П. Порошенко.

Як відомо, 23 грудня у Держдеп США заявили, що Сполучені Штати нададуть Україні "поширені оборонні можливості".

ПАРЄ визнала Росію винною у поновленні депортації мешканців Криму

23 січня

Парламентська асамблея Ради Європи схвалила резолюцію про гуманітарні наслідки війни в Україні, у якій підкреслила відповідальність Російської Федерації за масові порушення прав людини в Криму та на Донбасі.

Резолюція, отримала абсолютну підтримку в залі: 56 голосів за, 0 проти, 10 утрималися. Були схва-

лені всі поправки, спільно запропоновані українськими делегатами.

Документ підтверджує, що дії РФ в Україні є війною проти України.

Економіка

Підвищення цін на газ для населення

17 січня

Кабмін планує змінити методу визначення ціни на газ для населення з квітня 2018 року, що призведе до подорожчання газу на більш, ніж 8%.

Відповідний проект постанови підготовлений Міністерством енергетики та вугільної промисловості.

Згідно з документом, з 1 квітня пропонуватись повністю відійти від принципу визначення ціни газу для населення і перегляду її кожні 6 місяців в залежності від ціни імпортованого паритету.

З 1 квітня 2018 року ціна газу для населення може збільшитися з 4942 грн за тисячу кубометрів до 5352 грн і діяти вона буде до 1 квітня 2019 року.

Медицина

Супруг хоче підвищити відповідальність за невакцинацію

19 січня

Міністерство охорони здоров'я буде ініціювати зміну законодавства, щоб передбачити додаткову відповідальність за невакцинацію, про що повідомила Ульяна Супрун.

Вона зазначила, що необхідні зміни до законів, які регламентують питання вакцинації, та посилення відповідальності за відмову від вакцинації.

Нинішній спалах захворюваності на кір виник тому, що у 2016-му році охоплення вакцинацією від кору було нижче 50%. Однак, зараз ситуація вирівнюється. У 2017 році вакцинація була на високому рівні, а у 2018 році, після спалаху, тільки у столиці за один тиждень на вакцинацію прийшли 11,5 тисяч дітей.

БУДУЩЕ, КОТОРОЕ СТРОИМ УЖЕ СЕГОДНЯ

Утро. Центр современного искусства М 17 в Киеве. Кроме охранника и меня здесь никого нет. Верю, что причина этому – отсутствие внимания к выставке, а банально неправильно выбрано мною время прийти сюда. Ведь то, что я увидела здесь – прекрасно. Это именно то, что можно назвать искусством в его высшем проявлении.

Собственно о чем это я?! Сейчас в М 17 проходит выставка 35-летнего фотографа Максима Дондюка под названием «Прошлое. Настоящее. Будущее. Строя жизнь после переселения». Семь серий фотографий, которые рассказывают нам о том, что значит организовать жизнь сегодня, переживать часто слишком болезненный опыт прошлого и строить общее будущее на востоке Украины. Каждая серия фотографий посвящена одному из видов деятельности в рамках проекта Инициативы инфраструктурной программы для Украины, которую от имени Федерального Правительства Германии реализует инициатива GIZ.

Подмечу, что для фотографа тема конфликтов и переселения совсем не новая. У него уже

есть несколько других проектов с фотографиями Евромайдана, конфликта на Донбассе и в Крыму. Наверное, именно этот опыт помог ему очень глубоко прочувствовать каждую историю и создать то единое целое, которое дает нам возможность до мельчайших деталей представить жизнь людей на фото.

Помимо самих фотографий, можно еще и узнать истории тех людей, которые изображены на них. Они настолько дополняют общую картину о внутренне перемещенных лицах и помогают понять их, что вы просто должны прочитать некоторые из них.

Сейчас Людмила работает сиделкой в общежитии для внутренне перемещенных лиц в Новомосковске. Вместе с двумя дочками в 2014 году она оставила дом в поселке Александровка Донецкой области. Именно война и вынужденный переезд открыли ей глаза на собственную жизнь: «В Донецке я только ходила на работу и занималась домашними делами. Дом-работа, работа-дом, и так двенадцать лет. Когда переехала сюда, то осознала, что очень неразумно тратила свое время. Теперь у меня очень активная жизнь, нет времени на лень. Я даже записалась на курсы ко-

пиратинга и блогеров».

Благодаря детям, которые покинули зону АТО и переехали вместе с родителями в Балаклию, новую жизнь начал один из местных

детских садов. Поскольку детям, пережившим военные действия, нужна психологическая реабилитация, благодаря поддержке GIZ, здесь обустроили сенсорную комнату.

«Новая сенсорная комната действительно очень важна для нас. Дети тут расслабляются, чувствуют себя удобно и защищены, а их органы зрения, слуха и осязания активизируются. У них возникает желание учиться и развивать собственную моторику. Это стимулирует интерес, они хотят больше узнать о своем окружении и установить контакт с другими людьми», – говорит заведующая детского садика № 7 Наталия Федоренко.

Еще одна серия фото, которая рассказывает нам о важности психологической реабилитации

для детей из зоны АТО, посвящена проекту «Собаки-терапевты». Вот что думает о главной идее этого проекта психолог Кристина Михач: «Цель психолога – вылечить ребенка, а собака – инструмент достижения поставленной цели. Собака помогает психологу научить пациента эмпатии и чувству уверенности, ведь пациент контролирует и направляет собаку. У ребенка появляется возможность почувствовать и пережить опыт, который он бы не получил в другой ситуации. Таким образом, собака способствует процессу исцеления».

Андрей Макрушин, специалист с коммуникаций GIZ, рассказывает, что идея такого рода выставки возникла еще в 2017 году. Основная причина ее создания – поднять уровень осведомленности населения о проблемах внутренне перемещенных лиц.

«Выставкой мы пытались показать как можно большему количеству людей, что ВПЛ тоже могут быть активными членами общества и принимать активное участие в развитии принимающих их общин. Мы хотели донести до людей, что переселенцы – это не всегда проблемы, а еще и позитивный вклад в развитие общин и городов,

куда они переезжают. Хотели показать, какие проекты мы реализуем, что мы делаем для переселенцев и какого результата уже удалось достичь. Чтобы люди знали, чтобы понимали. Ведь на сегодня в Украине зарегистрировано около полумиллиона ВПЛ. Это серьезный вызов как для самих переселенцев, так и для принимающих их общин. А далеко не все люди хорошо относятся к ВПЛ. И наша задача – хотя бы чуть-чуть изменить это отношение на более позитивное».

Каждый день люди на Востоке Украины пытаются побороть последствия конфликта в Донецкой и Луганской областях. Кто-то прилагает усилия, чтобы обеспечить других жильем, медицинскими услугами и возможностью учиться в школах. Кто-то пытается взять под контроль жизнь после травмирующих событий, которые им пришлось пережить. И о каждой такой попытке нужно говорить. Более того, мы должны не только говорить, а еще и всесторонне поддерживать их, ведь они напрямую будут влиять на будущее, на то будущее, которое станет общим для нас всех.

Таня Люта

Во время войны с Россией за независимость Украины, закон, признающий террористами тех, кто отстаивал эту независимость в 1940-хх г., расценивается как удар в спину. Понадобится очень много политической мудрости, чтобы выйти из сегодняшнего конфликта с Польшей и не потерять стратегически важного партнера и союзника. Ведь Украина во многом зависит от позиции своего ближайшего западного соседа в ключевых для национальной безопасности вопросах - сближении с НАТО, углублении отношений с ЕС, сохранении режима антироссийских санкций.

События на Западной Украине 1925-50-х гг. - умалчиваемая, не раз искаженная, написанная и переписана под нужды политики, места и времени трагическая страница истории жизни и смерти украинцев и поляков - в январе нынешнего года «взорвалась» решением польского сейма о признании этих событий геноцидом польского народа.

Согласно новым поправкам в польский закон, правомерность существования украинского освободительного движения не признается, а действия украинских националистов во время Второй мировой войны осуждаются как преступные и трактуются исключительно как «этническая чистка» польских граждан.

Изменения в польском законе об Институте национальной памяти, уже привели к громкому скандалу не только в Варшаве, Украине, Израиле, но и получили осуждение лидеров мировой общности.

Речь идет о новой норме о наказании тех, кто предполагает вину Польши и польского народа в Холокосте и других преступлениях времен Второй мировой войны. Закон запрещает говорить об участии отдельных поляков в этих преступлениях. При чем наказание за нарушение предполагает за собой от штрафа до уголовного преследования от 3 до 5 лет тех, кто «порочит доброе имя Польши и польского народа». Эта норма вполне может стать препятствием даже для дискуссии о военных преступлениях Польши.

Изменения вносятся в две первые статьи закона о польском Институте национальной памяти. В первой статье расширена сфера деятельности института - кроме нацистских и коммунистических преступлений, а также других преступлений против человечества, он должен изучать «преступления украинских националистов и членов украинских формирований, сотрудничавших с Третьим немецким рейхом».

Изменения во второй статье дают объяснения, каких именно событий это касается. Речь

идет о действиях, «совершенных украинскими националистами в 1925-1950 годах с применением насилия, террора или других форм нарушения прав человека в отношении отдельных лиц или групп людей». Также добавляется, что эти преступления включают «уничтожение еврейского населения и геноцид граждан Второй Польской Республики».

Сделаем небольшой экскурс в историю. Вот что говорит нам Википедия о тех временах:

«Польское правительство рассматривало Галицию и Волынь как старые польские земли, поэтому пыталось увеличить здесь свое влияние. Для этого происходила колонизация (переселение поляков на волыньские земли, которые были отобраны у местных украинцев), пацификация (репрессии против социально активной части украинского населения), ограничение украинцев в правах на образование и радикальная ее колонизация, разрушение украинских храмов (особенно на Холмщине). Это привело к радикализации польско-украинских отношений».

младенцем, - и тоже даже могилы нет.»

Ситуация была особенно напряженной из-за одновременной деятельности многих вообще враждебных сил: немецкой полиции, украинских националистов, польских националистов, советских партизан и партизанских групп других украинских политических формаций. Украинский историк Ярослав Дашкевич также убежден, что

но, так как единственная стратегическая и основная позиция Бандеры была направлена на борьбу за украинскую независимость. Стоит подчеркнуть, что это независимость как от Польского государства так и от советской империи. Как показали события 2014-2017 годов, эта борьба актуальна и в наши дни.

Стоит уточнить, что по подсчетам украинского историка, профессора Степана Макарчука, об-

гии украинского национализма и адепты мировоззрения, опирающегося на прославление формирований, совершивших геноцид, все больше представлены в Польше, что также приводит к напряженности в польско-украинских отношениях».

Следующий кусок текста не менее интересный - оказывается закон призван поддержать «подлинно демократические сообщения в Украине», - говорится в сообщении директора Украинского института национальной памяти.

Вятрович отметил, что основываясь на том, что

в Украине этот закон положительно воспринимают исключительно пророссийские силы,

то «становится понятно кого собираются поддерживать польские политики».

Естественно, Россия приветствовала запрет бандеровской идеологии в Польше, и подчеркнула необходимость отказа от «неприкрытой русофобии».

Об этом заявил первый заместитель председателя комитета Совета Федерации РФ по обороне Франц Клишневич.

Депутаты Верховной Рады Украины 6 февраля приняли обращение к польскому президенту Анджею Дуде, в котором сказано, что Верховная Рада с разочарованием и глубокой обеспокоенностью восприняла решение Сейма о принятии изменений в закон об Институте национальной памяти, которыми вводится уголовная ответственность за отрицание так называемых «преступлений украинских националистов».

Вице-премьер-министры Польши и Украины проведут встречу 16 февраля 2018 года, на которой обсудят скандальный закон об Институте национальной памяти Польши. Об этом заявил вице-премьер, министр культуры Польши Петр Глинский.

«16 февраля я намерен встретиться с вице-премьером Украины Павлом Розенко. Наверное, это будут переговоры, которые могут быть более тяжелыми в связи с принятыми изменениями в закон. Хочу четко сказать: историческая правда - это то, от чего мы не убежим», - отметил Глинский.

При этом он добавил, что остается оптимистом, поскольку официальная реакция украинской стороны была сдержанной.

«Известно, кто пытается нас разделить и кому важно, чтобы мы не могли договориться. Пусть надеется на это. Мы имеем с Украиной общие интересы и ценности, что повторили в декабре наши президенты Петр Порошенко и Анджей Дуда. Мы поддерживаем европейские стремления Украины и поддерживаем ее в конфликте с Россией. Верю, что мы сможем для нашего общего блага решить проблемы и развивать наши взаимоотношения на правде и чувственности», - отметил Глинский.

Очень хочется надеяться, что официальные лица найдут общую позицию и в украинско-польские отношения вернутся взвешенность, рациональность и доброжелательность.

Наталья Московец

Украинско - польский конфликт 1930-1950 гг.

Жертвы

Количество жертв сильно варьируется в зависимости от подсчетов разных исследователей

100

тыс человек с польской стороны (преимущественно сельские жители)

120

тыс человек - потери среди украинского населения Волыни во время Второй мировой войны

ОУН

Организация украинских националистов - украинское гражданско-политическое движение, главной целью которого было установление Украинского соборного самостоятельного государства, его сохранение и развитие.

Обострение отношений

Причины:
Ограничение украинцев в правах на образование, радикальная колонизация, разрушение украинских храмов.

В 1942-1943гг. ситуация на Волыни была особо напряжённой из-за присутствия на её территории множества вражеских сил: немецкой полиции, польских националистов, советских партизан.

↓

Восстание украинского населения против всех оккупантов.

инских отношений, и в частности нашло ответ в деятельности ОУН (организация украинских националистов) в 1930-х.

Воспоминания местных жителей описаны в романе М. Жулинского «Моя друга світова»: «Старшего сына мобилизовали в польскую армию. Возвращался раненый домой, попал в засаду польских офицеров, вылавлывали тех, кто не хотел служить в Армии Крайовой ... Его расстреляли возле села. Второго сына расстреляли немцы. А дочь - была связная УПА (украинская повстанческая армия). Пришли из леса переодетые в украинских повстанцев энкаведисты, забрали ее вместе с

«Конфликт на западноукраинских землях самом деле был «восстанием украинского населения против трех оккупантов. Значительные гражданские жертвы были результатом не направленных действий руководства ОУН и УПА, а стихийного характера этого восстания».

Польские законы уже успели получить неформальное название в обществе как «антибандеровские». Ведь именно Степан Бандера был главным идеологом и возглавлял ОУН в 1940 г, и также, его деятельность тесно связывают с деятельностью УПА.

Сегодня фамилия «Бандера» стала одним из символов украинского национально-освободительного движения XX столетия. После провозглашения независимости многие молодежные, политические и общественные организации назвали в его честь. Одним из неформальных названий Львова является «Бандерштадт», то есть «город Бандеры». Красно-черный оуновский флаг в последние годы стал особенно востребован, как символ революционного движения за независимость.

Несомненно, оценки Степана Бандеры очень полярные. Большой популярностью он пользуется на Западе Украины, чем на Востоке. Что неудивитель-

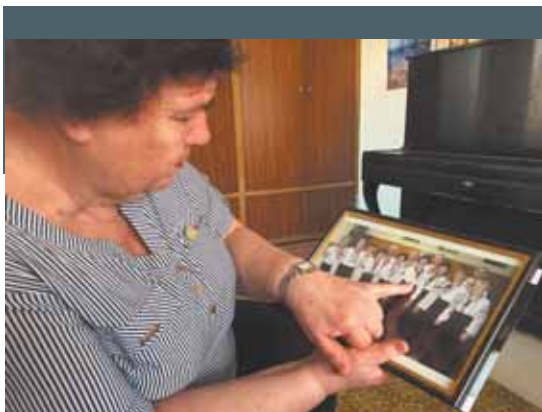
но, так как единственная стратегическая и основная позиция Бандеры была направлена на борьбу за украинскую независимость. Стоит подчеркнуть, что это независимость как от Польского государства так и от советской империи. Как показали события 2014-2017 годов, эта борьба актуальна и в наши дни.

Стоит уточнить, что по подсчетам украинского историка, профессора Степана Макарчука, об-

гии украинского национализма и адепты мировоззрения, опирающегося на прославление формирований, совершивших геноцид, все больше представлены в Польше, что также приводит к напряженности в польско-украинских отношениях».

Следующий кусок текста не менее интересный - оказывается закон призван поддержать «подлинно демократические сообщения в Украине», - говорится в сообщении директора Украинского института национальной памяти.

Щодня ми чуємо суху статистику втрат на війні і вже навіть звикли до неї. Найхоробріші сини та доньки віддають свої життя за наш мир та спокій. Але чи задумувалися ви про тих, хто виховував цих відважних людей? Чи думали, як воно – отримати звістку про загибель своєї дитини? Більшість із нас навіть уявити не може, наскільки складно прийняти те, чого боїшся найбільше у житті. Ми зовсім не знаємо, що переживають матері, які залишилися один на один зі своїм горем. Адаже часто вони дійсно залишаються одні-однісінки у цьому світі. І ні держава, ні суспільство ніяк не намагаються дійсно полегшити їхнє життя. Про те, як не втратити жагу до життя та наскільки важливою є підтримка від людей, нам розповіла мати захисника Донецького аеропорту Раїса Олексіївна Марченко.

Про повагу та щирість
Альоша справді був Альоша. З дитинства він ліз куди можна, і куди не можна, був керівником, отаманом всіх і вся. І найголов-

ніше – його всі слухали, всі йому підкорялися. Він ніколи не був тихим хлопчиком. Завжди на все мав свою думку, завжди проявляв свій характер. А ще у нього був ідеальний слух. Як-не-як генетика дає своє – батько співав, я співаю. Займався в дитинстві фортепіано, а потім йому чомусь це набридло, і він захопився трубу. На той час у мене не було грошей, щоб купити йому нову, а та, яку давали у школі, дуже пропускала звук. Нормально навчитися грати на ній було не можливо. Тому Альоша закінчив музику. Але згодом я подарувала йому гітару, і синочок ній знову ожив. Він страшенно любив Цоя. Про-

сто боготворив його, знав напам'ять увесь репертуар. Навіть в армію забрав гітару, щоб хлопцям грати і співати. У листах мені писав: «Мамо, у мене тут такі хлопці щирі, такі нові пісні мені показують». Я ті всі листи досі зберегла. У них він завжди з ласкою та ніжністю турбувався про мене. Видно, як шанобливо писав з великої літери «Батько» і «матір». Трохи складно йому було без нас, бо він ніколи до цього нікуди сам не виїжджав. А тут сім'ю розбили, відправили на службу аж у Белград під Молдову.

Не зважаючи на це, йому в армії подобалося. Писав, як там здорово, як знайшов собі нових друзів, через які випробування доводиться проходити. Пам'ятаю лист, в якому він описував свій перший у житті стрибок із парашутом: «Мамо, я першим пішов. І ці три секунди – це така насолода». Досі перед очима той піднесений тон, з яким він це писав.

Про турботу та перше кохання
У школі на випускному вечорі Альошина дівчина сіла на коліна

до іншого однокласника. І знаєте, мій Альоша кинувся топтисся. Вистрибнув з пароплава, а той поплив далі. Дяка Богу, що я сама родом з Бердянська і він виріс на морі, тому плавав добре і мав час зрозуміти, що накоїв. Вже потім мені казав: «Мамо, в останню хвилину, коли я вже був на самісінькому дні річки, подумав – як же ти будеш за мене переживати».

От як же дитина думала про мене, хоча я в той час була далеко – ми з хором їздили виступати у Сколе, що на Львівщині.

Про патріотизм та любов до України

З маленького я прививала си- нам любов до Батьківщини. Ми у

А ХТО ПОДУМАЄ ПРО МАТЕРІВ?!

хорі співаємо патріотичні пісні, то хлопці звикли чути їх, бо часто зі мною їздили кудись виступати, на репетиції ходили. Так ось, коли прийшла повістка з військомату, то її прислали мені додому, а не одразу Альоші. І ось як тільки син прийшов у гості, я йому її й віддала. Зараз можна говорити, що потрібно було не казати Альоші про неї, але як я могла так зробити? Я споконвіку виспівую про патріотизм, як тільки можна намагаюся пробудити його всередині людей. І як би мала сказати йому: «Синочку, біжи ховайся, не йди на війну»? Як би я йому це сказала, якщо від народження служу Україні? Альоша тоді мені просто сказав декілька речень: «Якщо не

перервався зв'язок, а було це напередодні нового 2014 року, я одразу зрозуміла, що щось сталося. Почала ходити до екстрасенсів та медумів. Обходила все, що тільки могла, і про що мені тільки казали. І, знаєте, жоден із них не сказав мені, що Альоша загинув. Жоден. Він мій первісток, тому у нас дуже сильний духовний зв'язок. До того ж він лев, дуже сильна людина. От настільки сильна, що словами не можу вам передати. Тому, якби він загинув, то чи написався б мені, чи я щось відчула. А так – нічого. Не може мати втратити зв'язок так просто. Тому хоч у того, чи ні, але він живий. І іншої думки бути не може. Можливо пам'ять втратив чи у полон

ввійшов. Візьмімо мене. Один син не живе зі мною. Альошенька на війну пішов і не повернувся. Чоловікові – 82 роки, і півроку тому він помирав у мене на руках. Він вже був лежачий, сам не міг нічого робити. І ні лікаря, ні медсестри, ні будь-якої іншої людини, яка б допомагала. А щоб його здати у спеціалізований заклад, треба було платити 3 чи 4 тисячі гривень за місяць. Звісно, що грошей таких у мене не було. І те, як я пережила цих півроку, навіть ворогу не побажаю. Чоловік не може вставати, його треба лежачи годувати, постійно масажувати. Йому боляче, він від цього стогне, кричить, а я не можу терпіти, мені серце кров'ю обливается. Тобто я потрапила у безвихідь і на жодну допомогу навіть розраховувати не могла. А уявіть скільки таких як я залишилося? Є ж взагалі самотні жінки, у яких ні чоловіків не залишилося, ні дітей, ні інших родичів. То що їм робити? Як їм забезпечити себе і жити далі?

Тому я вважаю, що, в першу чергу, до таких жінок має бути повага і волонтерське служіння. Вони й так вже витерпіли все, що тільки можна. Бо втратити дитину, то найбільше божевілья. І їм треба допомагати. Адаже людське у нас ще не вмерло. Ми маємо закладену в собі потребу допомагати іншим, так чому не цим матерям? Хто, як не вони, потребує постійної підтримки і теплих слів?

Про зустріч у іншому світі
Як на мене, то я прожила казкове життя. Якби не ця втрата. Я навіть не знаю іноді, як поділитися з іншими тим, що я точно знаю – Альоша живий. Сьогодні я вже легше все сприймаю і навіть кажу простіше: «Синку, якщо ти живий, то виконай всю свою долю до кінця. Живи в радість людям». Бо де б він не був, він завжди всіх підтримував і ніколи не відмовляв у допомозі. І якщо він живий, то хай тільки живе. Він принесе людям велику радість. А я все одно його чекаю. І кожного дня кажу, що чекаю до самої смерті. Не вийшов йому поховати батька, може хоч на мої похорони приїде. А не приїде, то зустрінемося в іншому місці.

Таня Люта

я, то тоді хто? Я відмінно стріляю, я стрибав з парашутом, я пройшов армію. Тому я повинен піти захищати Україну».

Про чорні стрічки та квіти
Коли Альошиній дружині прийшла звістка, що він загинув, вона одразу це прийняла. Я їй кажу: «Куди ти поспішаєш? Це ж війна, він міг потрапити у полон, міг пам'ять втратити чи бути пораненим. А ти його вже ховаєш». На це вона мені тільки сказала, що тіло привезуть у морг, може прийти попрощатися.

Привезли цю труну. Точніше буде сказати ящик. Щоб ви розуміли, це був звичайний ящик із тонесенької фанери. А розміром непомерно довгий. Альоша був значно менший зростом, ніж той ящик. Та ще й до всього, його з усіх боків так забили, що відкрити було неможливо. І от хто може точно сказати, що там він? Можна ж було, що хочеш і кого хочеш заховати всередині. Тому я це не сприйняла. Я просто молилася, працювала і жила далі. Хоч і 74 роки вже, але працювати треба.

Адже коли не працюєш – можна загубити себе. Єдине, чим я зараз живу – мої учні і хор. Лише завдяки їм я активна до нестями. Буває, що проведу концерт, а потім ще добу відпочиваю від нього, бо велика напруга. Але мені це приносити задоволення.

Про те, що підказує серце
Те, що мій Альоша живий, мені підказує серце. Як тільки з ним потрапив, але точно не загинув. Одна жінка-екстрасенс сказала мені, що бачить Альошу із простреленими ногами. Він лежав на якомусь ліжку, біля нього була людина в літах і молодий хлопчик. Розповідала, що не бачить, яка саме нога поранена, але те, що прострелена – факт. Потім через декілька місяців вона сказала, що Альошенька вже на милицях ходить. Описувала мені озеро, біля нього лавку нефарбовану, хату сіру. І як син звідти виходить. Знаєте, може саме цим вона мене й врятувала. Бо я вже давно мала відійти. У мене і з серцем проблема, і тиск постійно скаче. Але вона мені дала надію і я увесь час тепер його чекаю.

Про безвихідь матерів
Сьогоднішні матері тих, хто загинув на війні, потрапили у без-

вихідь. Візьмімо мене. Один син не живе зі мною. Альошенька на війну пішов і не повернувся. Чоловікові – 82 роки, і півроку тому він помирав у мене на руках. Він вже був лежачий, сам не міг нічого робити. І ні лікаря, ні медсестри, ні будь-якої іншої людини, яка б допомагала. А щоб його здати у спеціалізований заклад, треба було платити 3 чи 4 тисячі гривень за місяць. Звісно, що грошей таких у мене не було. І те, як я пережила цих півроку, навіть ворогу не побажаю. Чоловік не може вставати, його треба лежачи годувати, постійно масажувати. Йому боляче, він від цього стогне, кричить, а я не можу терпіти, мені серце кров'ю обливается. Тобто я потрапила у безвихідь і на жодну допомогу навіть розраховувати не могла. А уявіть скільки таких як я залишилося? Є ж взагалі самотні жінки, у яких ні чоловіків не залишилося, ні дітей, ні інших родичів. То що їм робити? Як їм забезпечити себе і жити далі?

Тому я вважаю, що, в першу чергу, до таких жінок має бути повага і волонтерське служіння. Вони й так вже витерпіли все, що тільки можна. Бо втратити дитину, то найбільше божевілья. І їм треба допомагати. Адаже людське у нас ще не вмерло. Ми маємо закладену в собі потребу допомагати іншим, так чому не цим матерям? Хто, як не вони, потребує постійної підтримки і теплих слів?

Про зустріч у іншому світі
Як на мене, то я прожила казкове життя. Якби не ця втрата. Я навіть не знаю іноді, як поділитися з іншими тим, що я точно знаю – Альоша живий. Сьогодні я вже легше все сприймаю і навіть кажу простіше: «Синку, якщо ти живий, то виконай всю свою долю до кінця. Живи в радість людям». Бо де б він не був, він завжди всіх підтримував і ніколи не відмовляв у допомозі. І якщо він живий, то хай тільки живе. Він принесе людям велику радість. А я все одно його чекаю. І кожного дня кажу, що чекаю до самої смерті. Не вийшов йому поховати батька, може хоч на мої похорони приїде. А не приїде, то зустрінемося в іншому місці.

+15% ДО ПЕНСІЇ ДЛЯ СІМЕЙ ЗАГИБЛИХ БІЙЦІВ

Питання про отриманні пенсії та надбавок до них членами родин загиблих військовослужбовців наразі є актуальними в Україні. Про те, хто має право на їх отримання, перебіг процедури подання заяв та необхідні документи розказав військовий юрист та батько загиблого бійця Ігор Мочалов.

Питання про надання надбавки (у розмірі 15%) до пенсії членів родини загиблих військовослужбовців регулюється законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального за-

хисту» та «Про пенсійне забезпечення осіб звільнених з військової служби та деяких інших осіб».

Так, у законі «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» прописане положення, в якому зазначено, що членам сімей загиблих при призначенні пенсії надається надбавка (у розмірі 15%) у зв'язку із загибеллю сина, чоловіка, або ж батька. Ця процедура виглядає так. Спочатку родина загиблого отримує статус членів сім'ї загиблого ветерана війни, а після цього – посвідчення «Член сім'ї загиблого».

На підставі цього родину повинні запросити до пенсійного фонду, де необхідно написати заяву про призначення пенсії у зв'язку із втратою годувальника.

«Система працює таким чином, що якщо громадянину потрібно отримати те, що належить йому згідно із законом, то за надбавкою або ж пільгою треба звертатися, а не чекати. У законах України прописано, що це означається протягом визначеного терміну з моменту звернення. Відповідно, якщо немає звернення, то й немає й призначення», – наго-

лошує Ігор Мочалов.

Наприклад, у Києві стався випадок, коли при зверненні за пенсійною надбавкою через втрату годувальника працівники були некомпетентні та допустили помилку у попередньому розрахунку пенсії. То ж усі, хто має право на таку надбавку, мають пам'ятати про необхідну потребу звернутися із заявою та пакетом документів до обласного Пенсійного фонду.

Окрім надбавки до пенсії у зв'язку із загибеллю годувальника, існує також надбавка за особливі заслуги військовослуж-

бовця. Якщо особа, яка загинула, отримала або ж вже мала державну нагороду до моменту загибелі (наприклад, орден «За мужність»), то родичі можуть претендувати на надбавку.

Якщо в вас виникли питання по нараховуванню пенсії, то можна звернутися за безкоштовною консультацією за телефоном:

Гаряча лінія Пенсійного фонду України:

0-800-503-753

ГО «Юридична сотня»:

0-800-308-100

Ольга Лихобабина

КОСМИЧЕСКАЯ ГОНКА ИЛОНА МАСКА

Маск оценивал 50 на 50 шансы успешного подъема корабля в космос. Многие критики прогнозировали, что ракета может взорваться. Однако, запуск был достаточно успешным, хотя не всё пошло по плану. Через час полёта верхняя ступень ракеты

но высокая частота неполадок и неудач. Вместо груза в космос отправился вишнёвый спортивный автомобиль Tesla, на котором ездил сам Маск, с манекеном на водительском кресле. Его планируют запустить на эллиптическую орбиту, которая пролегалает от Солнца до Марса. Автомобиль

стенно уменьшает тоннаж груза. Но технические характеристики Falcon Heavy создадут новые возможности в освоение космоса. Например, разведка и вооружённые силы США смогут запускать в космос намного больше спутников. Также возможным станет запуск спутников большими группами. Илон Маск уже даже предложил запустить несколько тысяч спутников для того, чтобы обеспечить высокоскоростной доступ к Интернету во всём мире. Появится возможность отправить в космос огромных телескопов.

Илон Маск верит не только в путешествия в космосе, но и в возможность колонизации Марса. Во время своей пресс-конференции он призвал к новой космической гонке, которая станет позитивным явлением и поспособствует развитию технологий. Президент США Дональд Трамп в своём Twitter поздравил Маска и команду SpaceX з успешным запуском ракеты и подчеркнул, что «в сотрудничестве с коммерческими и международными партнёрами

NASA продолжают демонстрировать американскую изобретательность в лучшем виде». Тем не менее подобный восторг запуск новой ракеты вызвал не у всех. Например, российская сторона воздержалась от любых поздравлений и даже комментариев и ограничилась молчанием. От российских чиновников были слышны заявления по поводу того, что Маск якобы хочет догнать и перегнать Россию, хотя сам он об этом никогда ничего не говорил. Например, член комитета по обороне и депутат Госдумы РФ Павел Дорюхин заявил: «Посмотрите, что творится: Маск уже дышит нам в затылок». Подобное высказывание означает, что существует некое соревнование между двумя странами. Хотя последний провал России во время запуска ракеты-носителя Союз-2 с космодрома Восточный в Амурской области очень сложно назвать соревнованием.

«перешагнула» высоту в семь тысяч километров. В ходе запуска разработчики попытались вернуть на Землю все три разгонные ступени-носителя. Два боковых сегмента смогли успешно приземлиться на мысе Канаверал, и их можно повторно использоваться. А вот первая ступень центрального сегмента не смогла приземлиться на платформу в Атлантическом океане и разбилась о поверхность воды, промахнувшись на 100 метров.

Настоящего груза на борту не было, так как во время первого запуска новых ракет достаточно

отдалиться от Земли приблизительно на 400 миллионов километров и будет лететь со скоростью 11 км в секунду. «По нашим оценкам, он будет находится на этой орбите несколько сотен миллионов лет, возможно даже больше миллиарда лет», – заявил Маск.

Несмотря на огромную грузоподъёмность, ракета вряд ли будет поднимать столь тяжёлые грузы, так как SpaceX планирует возвращать на Землю ракеты первой ступени для того, чтобы использовать их повторно. Для это необходим дополнительный запас топлива, что непосред-

Лихобабина Ольга

Шестого января весь мир наблюдал за запуском самой мощной ракеты компании SpaceX под названием Falcon Heavy. Илон Маск, её создатель, воплотил в жизнь свою мечту. Он отправил ракету, на борту которой был его вишнёвый спортивный автомобиль Tesla с манекеном за рулём, с площадки Космического центра им. Джона Кеннеди, расположенного на мысе Канаверал, штат Флорида, с которой ранее запускались пилотируемые миссии на Луну и многоразовые челноки Space Shuttle.

Falcon Heavy – самая мощная ракета в мире. Её грузоподъёмность в два раза превышает показатели любой другой ракеты. Главная её особенность в том, что её можно будет использовать повторно, доставляя на орбиту до 64 тонн груза. Изначально корабль разрабатывали для того, чтобы доставлять людей на Марс. Для SpaceX он обошёлся более чем в 500 миллионов долларов.

Falcon Heavy является, по сути, тремя ракетами Falcon 9, скрепленными между собой. Для их конфигурации SpaceX разработали целый ряд модификаций. 27 двигателей Merlin способны создавать тягу почти в 23 тыс. килоньютонов, что в два раза больше, чем у их основного конкурента – ракеты Delta IV Heavy компании United Launch Alliance.

До начала запуска ракеты Илон

С ноября 2017 года в Украине заработала новая государственная программа «Доступное жильё». Эта программа предназначена, в первую очередь, для двух категорий граждан – участников АТО и ВПО (вынужденно переселенных лиц). Предложенные изменения позволяют получить 50 % компенсации от стоимости приобретенного жилья.

В прошлом номере газеты мы писали о программе и о том, какие документы необходимо подать. В этом номере хотелось бы остановиться на процессе подачи, трудностях и «подводных камнях», которые ждут граждан, претендующих на получение компенсации за новое жильё.

Работу фонда в целом можно оценить положительно. Все сотрудники, вплоть до директора, консультируют и помогают, например, взять извлечение (укр. – витяг) из госреєстра, делают распечатки и скерокопии. На региональных сайтах есть онлайн-информирование о по-

ЖИЛЬЕ АТО-ШНИКАМ И ВПО: ТРУДНОСТИ И ПЕРСПЕКТИВЫ

данных заявлениях, принятых решениях, при этом информация обновляется ежедневно.

Ситуация с подачей документов, в целом, проблем не вызывает. Исключение составляет Киев. Согласно открытым реєстрам, на сайтах региональных управлений фонда молодежного кредитования всего по программе «Доступное жильё» на 8 февраля 2018 г. в Житомире подали документы 47 семей, во Львове – 86, Днепре – 146, а в Киеве – 1155. Возможно, это связано с тем, что во многих городах, кроме Киева, есть программы льготного долгосрочного кредитования жилья для бойцов АТО.

Ситуация с подачей документов в Киеве действительно критическая. Чтобы подать документы не обязательно записываться в живую очередь на получение талона в электронном терминале. В день сотрудники фонда Госмолод-

жилстроя принимают до 25 человек, поэтому запись идет на два месяца вперед.

Многие приходят, чтобы сразу сдать документы. Они не стоят в очереди, аргументируя тем, что «я инвалид», «я мать-одинокка». Есть даже «люди-мародеры», которые записываются под разными фамилиями (в день до пяти фамилий) и пытаются в течение дня продать свою очередь за 500 гривен. Люди из очереди меняются, и таких «мародеров» никто не знает в лицо, в день у них выходит приличная сумма дохода. Есть также «провокаторы», эти выдают себя за жителей неподконтрольных территорий, хотя никакого отношения к тем территориям не имеют, и переселенцами не являются. Узнав, что это программа только для определенных категорий, они начинают всячески отговаривать других. И есть такая категория, как «мамочки с малышами». Эти женщины хотят пройти без очереди, приходят рано утром, со словами: «Я буду первая, я с ребенком». Они тянут по морозу малышей, и ребенок вместо детского сада вынужден сидеть в общей очереди, где нет места даже поставить стул, выслушивать скандалы и нецензурные высказывания других людей, что нарушает детскую психику.

Следует также отметить, что квартиру по программе «Доступное жильё» можно выбрать только из предлагаемых Фондом мо-

лодежного кредитования.

На данный момент в Киеве Фондом предлагается только один застройщик – «Укрбуд».

По программе «Доступное жильё» Укрбуд строит дома с жилой площадью – от 35 м² и до 104 м², планировка таких квартир не удобна тем, что большая часть отводится под общую площадь, например, коридор – 9 м², или кладовая – 7 м². Стоимость квартир, по сравнению с другими застройщиками, завышена. Например, в районе Виноградара Укрбуд продает квартиры по стоимости 22 500 грн за 1 м².

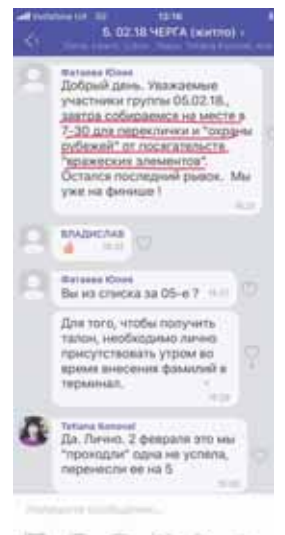
При этом финансирование в 100 млн грн, которое выделило государство в 2018 г. с бюджета на программу «Доступное жильё», хватит разве что на 100 семей. Об этом в комментарии нашей газете сказал директор Ипотечного центра в Киеве и Киевской области – Николай Марчук: «Программа работает, но очень маленькое финансирование. Многие подают документы неосознанно, в надежде на то, что программа изменится, и государство будет оплачивать полную стоимость. Из 37 семей, подавших документы в 2017 году 15 отказалось по причине отсутствия денег на вторые 50 % стоимости. На сегодняшний день денег, выделенных государством, хватит на 100 семей для Киева».

Есть ли перспектива получения компенсации на покупку квартиры для всех остальных? Есть, и

документы подавать на участие в программе необходимо. Но одновременно и давать общественности на Кабинет Министров Украины, чтобы увеличили финансирование из бюджета. Так, например, 6 февраля инициативная группа граждан, претендующих на получение компенсации по программе «Доступное жильё», объединились в ГО «МойДомюа» и начали сбор подписей под обращением к Кабинету Министров Украины.

<https://www.facebook.com/my.home.ua/posts/322820278209216>

Маричка Івачок

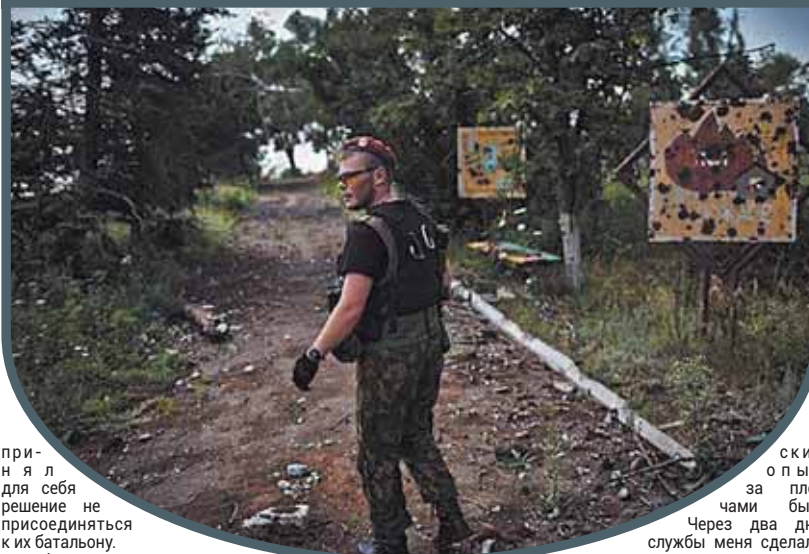

До войны доброволец батальона «Донбасс» с позывным «Якут» жил в Запорожье и занимался своим бизнесом. Когда началась революция, он даже подумал не мог, что через несколько месяцев будет с оружием в руках защищать свою страну от врага. Но судьба – дама непредсказуемая. Никогда не знаешь, что будет с тобой завтра. О том, что стало главной причиной, по которой «Якут» вступил в батальон «Донбасс», и почему он до сих пор не может пройтись по обычному школьному двору в Попасной, читайте в интервью с добровольцем.

«До середины декабря Майдан и революция мне были как-то все равно. Я в то время занимался бизнесом, была куча заказов. Ночью в 2 часа приходил, а в 7 утра уже уходил. Не было когда думать о свержении власти и смене политического режима. А потом я как-то пошел на акцию под мэрию. Там началась небольшая потасовка, но все закончилось мирно, люди разошлись и как бы все. На следующий митинг собралось уже где-то 5–7 тысяч человек, что для Запорожья было колоссально. И уже вечером милиция с «титущками» очень жестко разогнала эту мирную акцию. Они тогда очень сильно били людей, которые были беззащитны и безоружны. Именно в тот момент я понял, что все – пора. Пора защищать страну от тех, кто пытается ее разрушить».

Так мы организовали блок-пост на донецком направлении, который сами и построили. Парни где-то нашли казацкую пушку и, когда

ПОКА МЫ САМИ НЕ ЗАКОНЧИМ ВОЙНУ, ОНА НЕ ЗАКОНЧИТСЯ

при- н я л для себя решение не присоединяться к их батальону.

Приблизительно в то же время по «Эспрессо ТВ» я увидел, как какие-то ребята отбили Славянск, а потом попали в засаду около Карловки. Это была группа под названием «Донбасс». Потому что ее было сложно назвать батальоном. Ребята тогда проводили очень сложные бои, даже были «двухсотые». В тот момент у меня в голове возникли мысли, что их просто оставили одних, никто даже никак не поддержал. Почему так?! Тогда я подумал, что, наверное, нужно идти на войну. Нужно поддержать ребят, которые уже там. А после того, как я увидел, что сепаратисты делают с телами погибших воинов, я твердо решил, что точно пойду служить в «Донбасс».

Заявил жене о своем решении. Она была в шоке. Сразу в слезы. Спасибо «Приватбанку», что у меня была кредитная карточка с лимитом 5 тысяч гривен. Я на эти деньги закупил все, что надо было домой, и хоть как-то разрядил обстановку. Конечно,

все время, пока я был на войне, жена очень переживала за меня. А о том, что меня направили в Дебальцево, вообще до последнего не говорил. Хотел, чтобы она подольше была спокойна. Но все равно не удалось уберечь. Как только узнала, где я, сразу нервный срыв. Только когда нас вывели оттуда, она с легкостью вздохнула и сказала: «Слава Богу!»

Когда приехал в батальон, он тогда в Петровцах был, на КПД дневальный спросил: «А вам чего?» Я ему объяснил, что где-то здесь должен быть «Донбасс» и я хочу присоединиться к батальону. Единственное, что у меня спросили, есть ли военный билет. Я ответил, что есть, и меня сразу направили в одну из групп. Как потом выяснилось, это была группа первого отбора. Мне там позадавали вопросы, чтобы выяснить: адекватный я или нет, дали заполнить анкету и отпустили. Вечером того же дня звонят и говорят: «Поздравляем, вы прошли отбор. Сначала отправляетесь в учебную роту».

Как только меня туда определили, карьера резко пошла вверх. На тот момент в батальоне было еще полное отсутствие комсостава, а у меня хоть какой-то командир-

ский о п ы т за пле- чами был.

Через два дня службы меня сделали командиром отделения, еще через два – замкомандира взвода, потом командиром взвода, замкомандиром роты, а там уже и командиром роты. В итоге, когда батальон вливался в Нацгвардию, мне сказали, что сержант не может быть командиром роты и убрали из должности. Точнее перевели на должность снайпера, потому что у меня в военном билете было написано «снайпер».

Но на этом я не перестал заботиться о своих бойцах. Перед тем, как мы отправились в зону АТО, у меня были постоянные бои с начальником штаба батальона за оформление ребят. Двое суток я сидел у писаря за этой отвратительной, занудной и скучной работой. Он засыпал, я его будил, чтобы он продолжал заполнять ведомость. В итоге, у меня таки вышло добиться, чтобы все мои ребята, когда уходили в зону АТО, были официально оформлены.

Помню, как уже в зоне АТО нам пришла команда идти на штурм Попасной. Мы все закричали: «Ура!» Это потому что мы много интересо-

твов к бою. По плану – подъем в 5 утра, завтрак в 6, выезд в 7. Но, в действительности – подъем в 5, завтрак в 6, а выезд в полвторого дня. Потому что в Штабе не могли согласовать какие-то решения. В итоге сразу «взять» город не получилось. И так было постоянно. Не только в бою за Попасную, но и в других. В частности, в Иловайске, Углегорске, Логвиново.

В итоге завладели мы Попасной, поставили там свой опорный пункт в школе. Когда ездили на годовщину в Попасную, заезжали туда. И знаете, приятно видеть, что там до сих пор есть граффити, нарисованное в 2014-м году, когда мы освободили город. Радует и то, что сама школа кардинально изменилась – окна поменяли, все чистенько. Но, знаете, воспоминания все равно нельзя стереть. Например, в голове навсегда осталось, что на территории школьного двора минное поле, хотя там уже давно все разминировано. И переступить через себя, чтобы пройтись по нему, не мешало.

Война навсегда останется со мной. И забыть о ней невозможно. По поводу того, когда это все наконец-то закончится, то в нынешней политической ситуации сложно сказать, закончится ли война вообще. Ведь многим выгодно подвешенное состояние. Они берут деньги на АТО, а потом просто разворовывают их. Коррупция повсюду. И это даже хуже, чем «ракеты» в 90-ые. Поэтому я думаю, что пока мы сами не закончим войну, то она не закончится. А закончить ее мы можем только тогда, когда сами выйдем на границу с РФ и построим «стену Яценюка».

Таня Люта

раз в сутки через наш пост проезжал московский автобус, мы его приветствовали выстрелом из нее. Было эффектно.

Когда у нашего блок-поста узнали, то к нам начали приезжать люди, в частности из батальона «Днепр-1». Пытались завербовать к себе. Рассказывали, что у них машины есть, оружие, зарплата приличная. Я задал им вопрос, откуда они берут на все это деньги? И мне не ответили. Поэтому я

БЕСПЛАТНАЯ ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ

Сегодня в Украине далеко не каждый может позволить себе качественную юридическую консультацию или правовую поддержку. Тем не менее достойная жизнь в любой стране мира зависит от того, насколько хорошо человек знает свои права, а также имеет желание и возможность их реализовывать. Такая бесплатная правовая помощь доступна для украинцев.

Бесплатная правовая помощь является профессиональной юридической деятельностью, которая направлена на помощь гражданам при решении вопросов, связанных с реализацией норм права, которые обнаруживаются при предоставлении юридических услуг. Такую помощь гарантирует государство. В Конституции Украины указано, что каждый имеет право на профессиональную правовую помощь. А Закон Украины «Про бесплатную правовую помощь» определяет порядок предоставления первичной и вторичной юридической по-

мощи и порядок реализации этого права. Этот вид помощи полностью или же частично предоставляется за счёт государственного бюджета, местных бюджетов и других источников.

Есть два типа бесплатной правовой помощи: первичная и вторичная.

Бесплатная первичная правовая помощь предоставляется всем лицам, которые находятся под юрисдикцией Украины. Она включает в себя такие виды юридических услуг, как предоставление правовой информации, консультация по юридическим вопросам, составление документов правового характера и помощь лицам в обеспечении их доступом к вторичной правовой помощи.

В свою очередь вторичная правовая помощь заключается в создании равных возможностей для доступа лиц к правосудию. Она включает в себя такие виды правовых услуг, как защита при обвинениях, представительство интересов лиц, которые имеют

право на бесплатную вторичную помощь, в судах и других органах, в органах местного самоуправления и перед другими лицами, а также составление документов процессуального характера. Министерство юстиции Украины создало центры предоставления такой помощи, а правительство, в свою очередь, утвердило Порядок и условия проведения конкурса по выбору адвокатов, которые привлекаются для предоставления вторичной помощи.

Бесплатной вторичной правовой помощью обеспечивают региональные и местные центры предоставления помощи, на которую имеют право:

- лица, пребывающие под юрисдикцией Украины, если их средний месячный доход не превышает два прожиточных минимума;
- внутренне перемещённые лица и граждане, которые обратились с заявлением о принятии их на учёт как внутренне перемещённых лиц;
- инвалиды, которые получают пенсию или помощь, не превышающую два прожиточных минимума;
- ветераны войны и лица, на которых распространяется действие Закона Украины «Про статус ветеранов войны, гарантии их социальной защиты»;

– лица, имеющие особые заслуги и особые трудовые заслуги перед Родиной;

– дети-сироты, дети, лишённые родительской опеки, у которых сложные жизненные обстоятельства, дети, пострадавшие в результате военных действий и вооружённых конфликтов;

Правовая помощь доступна также ещё ряду лиц, полный список которых можно просмотреть на официальном сайте Министерства юстиции Украины.

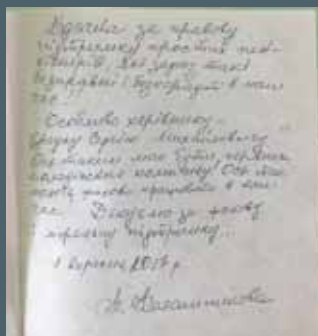
Уже есть примеры успешной работы подобных центров. Так, например, Четвёртый киевский центр предоставления бесплатной правовой помощи предоставил статистику.

С 1 января 2017 г. за помощью обратились 2 893 клиента. Из них 239 клиентам был назначен адвокат для представительства их интересов в суде, 268 – получили помощь по жилищным вопросам, а 107 – по наследственным вопросам. При обращении клиент не оплачивает ничего. Главной миссией представителя Четвёртого киевского центра считают обеспечение равного доступа к правовой информации и правосудию, усиление правовых возможностей представителей социально уязвимых групп.

Сегодня в Украине создана сеть из более чем 550 офисов предоставления бесплатной правовой помощи во всех регионах страны.

Чтобы получить юридическую поддержку, нужно обратиться в ближайший центр помощи. Полный список адресов находится на сайте Министерства юстиции Украины. Единый телефонный номер – 0 800 23 103 (круглосуточно и бесплатно со стационарных и мобильных телефонов на территории Украины).

Ольга Лихобабина

ДАЙДЖЕСТ

27 ГРУДНЯ-26 СІЧНЯ

Українські лабораторії працюватимуть за міжнародними стандартами

27 січня

МОЗ України підписало меморандум з Американською спілкою клінічних патологів, який передбачає надання підтримки українським фахівцям з лабораторної діагностики, про що повідомила прес-служба Міністерства охорони здоров'я.

За словами Ульяни Супрун, світовий досвід доводить, що оптимізація лабораторних підрозділів та впровадження системи управління якістю дозволить на 20% покращити якість роботи, а акредитація лабораторій дозволить зменшити оперативні витрати лабораторій та кількість помилкових результатів, покращити управління лабораторіями та якість надання медичних послуг пацієнту.

Санкції США розширили санкції проти Росії

26 січня

США розширили список санкцій проти Росії через ситуацію в Україні, додавши в нього 21 фізичну особу і 12 організацій, про що повідомили на сайті Міністерства фінансів США.

Серед фізичних осіб до санкційного списку потрапили як громадяни РФ, так і громадяни України,

причетні до діяльності так званих "ЛНР" і "ДНР. Значна частина санкційного списку - російські посадовці та бізнесмени, причетні до діяльності в окупованому Криму.

До списку, зокрема, потрапили особи та підприємства, причетні до постачання в Крим обладнання Siemens для будівництва електростанції. Серед них - заступник міністра енергетики РФ Андрій Черезов, директор департаменту оперативного контролю та управління в електроенергетиці Міненерго РФ Євген Грабчак, глава "Технопромакспорт" Сергій Топор-Гілка.

Під санкції США потрапив організатор продажів вугілля з ОРДЛО до Польщі

5 лютого

До санкційного списку США потрапили 12 представників бойовиків ОРДЛО, причетних до продажу вугілля закордон, зокрема до Польщі.

Найскандальніший фігурант зі списку так званих «міністр доходів і зборів ДНР» Олександр Тимофеев на прізвисько "Ташкент", який раніше розповідав, що ОРДЛО торгує з Китаєм, Італією і Іспанією. Як відомо, у жовтні 2017 року міністр енергетики Польщі Кшиштоф Тухжевський підтвердив ввезення до його країни антрацит з окупованих частин Донбасу.

Корупція в Нацполіції розповіли про «десять затриманих хабарників» з ДМС

27 січня

Начальник департаменту внутрішньої безпеки Нацполіції Євген

Коваль заявив про «десять хабарників з Миграційної служби», яких затримано останнім часом і найближчим часом будуть нові затримання.

За його словами, чиновники Державної міграційної служби «причетні до незаконних схем видачі закордонних паспортів».

Коваль зазначив, що останнім часом затримано «десять хабарників міграційної служби, але це не зменшує і не змінює ситуацію на краше».

Луценко розповів, чому «ОЗУ Януковича» не вдається повернути \$1,5 мільярда

17 січня

Генеральний прокурор Юрій Луценко заявив, що українське законодавство не дозволяє повернути спецконфісковані 1,5 мільярда доларів організованого злочинного угруповання экс-президента Віктора Януковича.

"Повернути гроші у злочинців не вийде по одній простій причині. Чинний закон передбачає, що розгляд питання про затвердження угод члена злочинної організації, який дає покази на вище керівництво ОЗУ та сплачує певну компенсацію до державного бюджету за свої дії, розглядається лише у складі прокурора, того хто укладає угоду та його адвокатів", - сказав Луценко.

Він заявив, що так працює система у всьому Європейському Союзі.

Спорт Усик став володарем 2 чемпіонських поясів

28 січня

Український боксер Олександр

Усик рішенням суддів переміг латвійця Майріса Брієдіса у півфіналі Всесвітньої суперсерії боксу і став володарем чемпіонських поясів за версіями WBC і WBO у першій важкій вазі.

Бій тривав усі 12 раундів. Судді віддали перемогу українцю.

У фіналі Всесвітньої суперсерії боксу Усик зустрінеться з переможцем бою Мурат Гасієв - Юньєр Дортікос.

Українка Світлоліна стала третьою ракеткою світу

29 січня

Українка Еліна Світлоліна піднялася з четвертого на третій рядок в оновленому рейтингу жіночої тенісної асоціації (WTA).

Зараз в активі українки 6085 очок.

Таким чином Світлоліна змістила на четверту позицію іспанку Гарбінє Мугурусу.

На перше місце рейтингу вийшла Каролін Возняк з Данії, потіснивши на другу сходинку румунку Сімону Халеп.

Інфраструктура В Україні може з'явитися швидкісна колія Одеса-Київ-Львів

31 січня

Україна спільно з Італією починає підготовку техніко-економічного обґрунтування для впровадження високошвидкісного залізничного сполучення в Україні, про що повідомили в прес-службі Міністерства інфраструктури.

Відстань між кінцевими точка-

ми маршруту потяг долатиме за дві години, а ціна квитка може скласти 500-700 гривень, заявив міністр.

30 січня відбулася зустріч міністра Володимира Омеяна з президентом компанії Italferr Рікардо Марія Монті. В ході переговорів Омеяна підкреслив важливість впровадження високошвидкісного залізничного руху в Україні.

За словами Омеяна, Italferr входить в державну залізничну групу Італії і має більш ніж 30 років досвіду в своєму секторі.

Політика Декомунізація в Україні фактично завершена

10 лютого

Директор Українського інституту національної пам'яті Володимир В'ятрович заявляє, що в Україні декомунізація фактично завершена.

«Декомунізація в контексті позбавлення символів тоталітарного режиму фактично завершена. У нас відбулося перейменування населених пунктів - близько тисячі. Це майже всі», - заявив В'ятрович.

Він пояснив, що після перейменування виявилися 9 чи 10 неочевидних комуністичних назв, які, тим не менше, підпадають під дію закону про декомунізацію.

Всього по Україні перейменували 52 тисячі вулиць.

За даними В'ятровича, в Україні демонтували майже всі пам'ятники Леніну.

Дмитро Яровий навчався у Харківському національному економічному університеті та працював у Києві арт-директором журналу інформаційно-аналітичного видання. Створював поліграфічну рекламу та візуалізацію фан-зон. Після народження доньки вирішив повернутися до батьківського дому на Донеччину та розпочати родинну справу. Тоді й народилася ідея відродити сімейну гончарну майстерню.

«Я з дитинства полюбляв гончарство, щось ліпити, бо батьки цим займалися раніше, - розповідає Дмитро. - Щоправда, вони виготовляли посуд з білої глини. Але він був примітивним. Наразі все інакше - продукція із червоної глини і вся під індивідуальне замовлення».

Екологічна продукція та повернення до першовитоків

Придбавши гончарний круг, Дмитро ночами просиджував у батьківському гаражі. Навчався самотужки, переглядаючи відеоролики в YouTube та читаючи літературу, за місяць спроб почало виходити. Згадуючи перший виріб, хлопець зізнається, що він був не зовсім привабливий, тому він хотів його викинути.

«Це була маленька каструля, вона мені не сподобалась, і я її збирався відправити до сміттового відра, - згадує з посмішкою Дмитро. - Та тут втрутилася мама і сказала, що не дасть викинути перший виріб сина, вона її забрала та дорацювала. А потім прийшов до нас мій знайомий і замовив точно таких, аж два ящики».

Насьогодні у гончарній майстерні Ярових виготовляється понад ста видів посуду ручної роботи: горщики, турки, глечики, масниці, дзбани, кукли, кринки, чайники, сільниці та декоративні вироби (дзвіночки, шпаківні, світільники) тощо.

«Займаємося нині виготовленням еко-продукції з екологічно чистої червоної глини, - каже майстер. - Ми не використовуємо матеріалів, які шкодять здоров'ю людини, не використовуємо домішки та глазури. Ми наслідуємо гончарний промисел наших

«МИ СТАНЕМО ГОНЧАРНИМ КРАЄМ», - МАЙСТЕР ЗІ СЛОВ'ЯНСЬКА ПРАЦЮЄ З "ЖИВОЮ" ГЛИНОЮ І ХОЧЕ ПІДКОРИТИ СВІТ

пращурів - обливаєм молоком виріб після першого обпалювання аби при наступному попаданні до печі, він мав темний колір, а вже потім натираєм посуд воском. Так робили наші пращури, на давніх гончарних кругах».

Люди, які розуміються на гончарстві, купують наші вироби

Дмитро наразі розвиває свій сайт та бренд. Постійно досліджує ринок, як український, так і закордонний. Молодому підприємцю з Донеччини хотілося б експортувати свою продукцію до Європи та США. Але для цього потрібно сертифікувати вироби. Перший крок вже зробив - став членом Торгово-промислової палати. Так, потихеньку, Дмитро з одноумцями рухаються до своєї мети - освоюють ринок Польщі та Ізраїлю.

«Хочеться, звісно, щоб наші вироби цінувалися, як частина української культури, бо поки ти її робиш, ти в неї вкладаєш свою душу та емоції, - зауважують майстри. - Люди, які розуміються на гон-

чарстві, купують наші вироби, бо вони розуміють різницю між виліпленою та вилитою продукцією. Щоправда, у нас вона коштує дуже дешево, а от у Європі - набагато дорожче. Маючи купу ідей, якщо ти не маєш коштів, на жаль, ти не зможеш зробити нічого».

Жива» глина - екологічний виріб

«Беручи у руки глину, - ділиться враженнями майстер глиняної справи, - у мене щоразу виходить щось нове, бо кожен шматок має свій характер. І щоразу - це нові емоції, нові враження та нові думки. Вона ніби мене повністю поглинає, із м'якого шматочка створюється новий еко-виріб. На перший погляд, вироби ніби однакові, але якщо придивитися, то можна помітити унікальність кожного».

У посуді, виготовленому із червоної глини, страви мають неповторний смак. «Ми самі вдома користуємося еко-продукцією та намагаємося розповісти людям про її якість, навчити жити з користю для себе, - розповідає мати Дмитра, Ольга Ярова. - Його тре-

ба вміти доглядати і це подовжить життя посуду, допоможе дихати».

Сьогодні у родинній майстерні працюють всі: Дмитро гончарить, батько Юрій займається логістикою, мати Ольга керує всім процесом.

Не здаватися та рухатися вперед

Слов'янськ завжди славився керамікою, але з початком військових дій у 2014 році малим під-

приємством стало важко розвиватися. Основні обсяги товару йшли на експорт до Росії та Білорусі. Наразі доводиться шукати новий ринок збуту та постійно урізано-манітувати свою продукцію.

«У Слов'янську дуже багато виробників саме посуду, але гончарного тут було мало, - розповідають Ольга і Дмитро Ярові. - Згодом ми станемо гончарним краєм. До нас приїжджають люди з Сум та Полтави, бо у нас дозволяють масштаби. Донеччина у цьому плані розвивається: Слов'янськ - керамічна столиця Донеччини. Тут живуть талановиті люди, вони постійно виготовляють щось нове, і тут є здорова конкуренція. Якби ще й держава це підтримувала такий малий бізнес».

Розвинути своє виробництво Яровим вдалося завдяки участі у грантовій програмі від ПРООН та Уряду Чехії. Отримавши найбільшу суму, а це 200 тисяч гривень, родина внесла власну рівноцінну суму. За умовами гранту - надали роботу чотирьом особам. Та найбільше болячись, що не освоють кошти та «прогорять».

Дмитро постійно шукає щось нове. Мріє використовувати 3D-технології для спрощення процесу нанесення декору продукції. А все для того, аби коли люди брали до рук гончарний виріб - знали, звідки він, а малюнок та форма стали візитною карткою нашої країни.

За матеріалами сайту Вчасно.юа

ТВОРЧИЙ ВЕЧІР ВАСИЛЯ ПЯСЕЦЬКОГО

25 січня в Києві пройшов творчий вечір відомого фотокореспондента Василя Пясецького.

Василь Іванович пройшов майже піввіковий шлях фотокора, два десятиріччя був відповідальним секретарем фотосекції при творчій спілці журналістів України. Його найкращі роботи, як майстра жанрових (художніх) і портретних знімків, публікували найбільші друковані видання України й колишнього СРСР.

У 1986 році нагороджений най-

вищою відзнакою Спілки журналістів України – премією «Золоте перо».

Був учасником міжнародних фотоконкурсів – «Інтерпресфот» (1975, 1977) й інших. Роботи кияцького фоторепортера експонувалися у штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку (США) у вересні 1986-го, а також 2006 року в Барселоні й Мадриді (Іспанія) на виставці «І стався Чорнобиль». Серед відомих людей і світової слави особистостей, яких зафіксував об'єктив-

фотокамери Василя Пясецького в різні роки активної професійної діяльності – Олег Антонов, Павло Попович, мати Юрія Гагаріна, Іван Кожедуб, Дін Рід, Збігнев Бжезінський, Вячеслав Чорновіл...

Ось як прокоментувала одна з учасниць ювілейного вечора свої враження о фотознімках Пясецького: «Мені пощастило побачити своїми очима безліч фотографій. Однак ті, що демонструвалися сьогодні на екрані, зробили мій день! Якщо справа людини – в його душі, то ця душа і дивиться на нас з його робіт».

Фото знаменитих спортсменів, виконавців, просто дітей, пейзажі, міста, дороги поставали перед нашими очима. І здається, ми проживали з цією людиною все життя. Ці сотні кілометрів фотоплівки стали його життєвою дорогою».

Окрім того, на творчому вечорі, увазі відомих журналістів і громадських діячів була представлена газета «Схід та Захід разом».

Ліна Куц, перший секретар Національної спілки журналістів України, відповіла на декілька питань з приводу якості газети.

1. Що ви думаєте щодо наповнення газети «Схід та Захід разом»? На скільки актуальні та цікаві матеріали саме для мешканців Сходу?

Я бачила лише один номер, на жаль не бачила всі номери, тому не можу зробити висновок загалом про наповнення. Але, з того, що я бачила, мені сподобалося, що газета містить авторські матеріали, є оперативна аналитика, представлена інформація про життя самих мешканців Сходу, безпосередньо представлені самі люди, а не просто загалом якісь цифри і загальна інформація. Тому, я вважаю, що такі відомості вони дуже потрібні, тому, що люди хочуть читати про самих себе, про те, що відбувається навколо них, щоб їм пояснювали, чого варто чекати і як події загалом в Україні відбиваються на їхньому житті.

2. На скільки, на ваш погляд, є необхідність в додатковій інформації на Сході України?

На Сході зараз склалася така ситуація, коли недостатньо україномовної інформації і преси, яка в слов'яцькій державі загалом. Через відомі обставини, там утруднено поширення преси звичними каналами (кіоски продажу чи укр. пошта), утруднено пересування взагалі і друку та поширення газет, утруднено збір інформації і робота

журналістів. Тобто, неможливо уявити, що як раніше, журналісти обласної редакції сидять в одному обласному центрі і їздять по всій області готуючи матеріали. Це тепер неможливо і тому треба збирати інформацію на місцях і шукати людей, які будуть цю інформацію давати. З огляду на те, що настільки змінилися ці обставини, відомо, що і телеканали у прифронтовій зоні це мовлення телеканалів російських або телеканалів з боку окупованої території, переважно. Тому людям не вистачає об'єктивної, оперативної, достовірної інформації про те, що відбувається з ними і поруч із ними і тому багато таких газет ніколи не буде і не буває.

Автор фото: Володимир Тарасов

УВАЖАЕМЫЕ ЧИТАТЕЛИ!

Вам понравилась матери-
алы нашей газеты, и вы хоти-
те что бы почтальон каждый
месяц приносил ее к вам до-
мой? Для этого необходимо
оформить подписку на газету
«Схід та Захід разом». Это
легче всего сделать через
отделение Укрпочты, индекс
газеты - 60192. Периодич-
ность выхода - ежемесячно,
стоимость подписки - 27 грн
за пол года и 54 грн за год.

Сейчас газета «Схід та Захід
разом» раздается бесплатно
на прифронтовых террито-
риях, где происходит постоян-
ный обмен информацией
между контролируемой Украи-
ной территорией и непод-
контрольной ей. Наложение
и пересечение двух инфор-
мационных пространств уси-
ливается индивидуальными
контактами между населе-
нием по обе стороны линии

разграничения. Данный факт
говорит о том, что прифрон-
товые территории, в дальней-
шем, станут движущей силой
в борьбе за информационную
реинтеграцию оккупирован-
ного сейчас Донбасса. То есть
вопрос информационной по-
литики на данных террито-
риях фундаментально важен.

Контент издания «Восток и
Запад вместе» поможет чи-
тателям критически осмыс-
ливать информацию, посту-
пающую с неподконтрольных
территорий, выявлять де-
зинформацию и пропаганду,
информирует о ситуации в
Украине, военном конфлик-
те, ходе реформ и социаль-
но-экономических вопросах.
Главная цель газеты - фор-
мирование независимого,
объективного информаци-
онного пространства на Востоке
Украины.

тереть на крупной терке, потом
добавить обжаренный лук, потом
3 шт. яиц, но с одного яйца оста-
вить белок. Яйца размешать с сы-
рной массой. Тесто поделить на
две части. Первый пласт раската-
ть и переложить на противень
(противень смазывать не нужно)
выложить начинку сверху второй
пласт. Защепить края, поколоть
(только верхний пласт) вилкой.
Смазать верх белком. Поста-
вить в разогретую духовку, на 170
градусов, выпекать до золоти-
стого цвета, примерно 30-40 мин.

Приятного аппетита!

Невероятно смачний пирог от Кравчук Викторії :

Пирог "Закритий". 1 пачка
маргарина 0,250 гр.) натереть на
крупной терке, 5 столовых лож-
ек сметаны (жирность не имеет
значения), 0,5 ч.л. соды погасить
уксусом, 2-3 стакана муки. Тесто
замесить, что бы практически не
липло к рукам. Скатать в "шар",
замотать в пищевую плёнку и
на час положить в холодильник.
НАЧИНКА: 3-4 шт. средней лукови-
цы обжарить на растительном
масле до золотистого цвета. Дать
остыть до комнатной темпера-
туры. 3 шт. плавящихся сырка на-

Ф. СП-1

АБОНЕМЕНТ

На _____

„Схід та Захід разом” (індекс видання - 60192)

(найменування видання)												Кількість комплектів
На 2018 рік по місяцях												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

Куди: _____ (поштовий індекс) _____ (адреса)

Кому: _____

(прізвище, ініціали)

На _____

ДОСТАВНА КАРТКА — ДОРУЧЕННЯ

„Схід та Захід разом” (індекс видання - 60192)

(найменування видання)												Кількість комплектів
Вартість		передплати		_____ грн. _____ коп.		передрукування		_____ грн. _____ коп.				
На 2018 рік по місяцях												
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	

Куди: _____

поштовий індекс _____ місто/село _____
код вулиці _____ область _____
район _____
буд. _____ корп. _____ кв. _____ вулиця _____

прізвище, ініціали

АСТРОЛОГИЧЕСКИЙ ПРОГНОЗ 2018

Астрологический коридор зат-
мился февраля 2018-го года ос-
стоялся и пришло время не менее
интересного периода, называемый
в астрологии: «Временем Голубой
Луны».
«Голубая» Луна, это то время,
когда за один месяц мы наблюдаем
сразу два полнолуния. В марте,
это будет: 02.03 и 31.03. Как это
проиграется на всех нас? Например,
в период между двумя полнолу-
ниями очень хорошо

планировать финансовые и полити-
ческие события, осуществлять
крупные проекты, решать лич-
ностные задачи и т.д.
20.03- день весеннего равно-
денствия, а 21-го числа, по авес-
тиской традиции год Ежа. Это
символ Урана и Водолея. В этот
период нас ожидают неожиданные
повороты в политике, револю-
ционная активность и т.д. Также,
это благоприятное время для
политических и экономических

реформ, но еще и высок процент
политического переворота или
большого протестного настро-
ения в обществе.

Игорь Коломиец
«АСТРО-ЭНИО»- Киев
www.astroenio.com
Астролог и психолог Игорь Ко-
ломиец, в марте проводит встре-
чи и консультации в Киеве. Же-
лающие могут записаться по
телефону: 095-52-48-196

Газета «Схід та Захід разом»
розповсюджується по всій Україні, газета є
безкоштовною.
Реєстраційне свідоцтво КВ 22271-12171ПР
від 10.08.2016
Засновник: ГО «Молодь за реформи та
розвиток» та ГО «Об'єднання дружин і

матерів білців учасників
АТО».
Газета надрукована в друкарні «Юнівєст
Принт», тираж - 10 000 прим.
Адреса редакції: Дніпровська обл, 51000, м.
Дніпро, вул. Чічеріна 21 конт.
Тел: 0800-21-10-10 (з 9:00 до 18:00)

e-mail: mrg.gromada@gmail.com
Підписний індекс: 60192
Над номером працювали:
Головний редактор - Московец Наталья,
лит. редактор - Литвинская Светлана,
журналісти: Олена Худенко,
Мілана Шаповалова,

Ольга Лихобабина,
Тетяна Люта,
Діна Шутова,
Ольга Купріянова,
Маринка Іжачок,
Анна Прихожай.